

Jocurile Olimpice de iarnă SARAJEVO '84

(Urmare din pag. 1)

manșe) și cucerind, astfel, o neașteptată medalie de aur. Reprezentanta noastră Liliana Ichim n-a reușit să termine cursa abandonând în prima manșă.

Ca și în urmă cu 4 ani, ștafeta de biatlon 4x7,5 km a U.R.S.S. — Dimitri Vasiliev, Iuri Kașkarov, Algemantas Šalna, Serghei Bulighin — a câștigat, conform pronosticurilor, titlul olimpic. După o plecare foarte rapidă a primului schimb (D. Vasiliev), sportivii sovietici cedează din avans, I. Kașkarov transmitând ștafeta lui A. Šalna doar cu 26 s înaintea lui Peter Röttsch (R.D.G.) — medaliatul cu argint la 20 km — care recuperase o bună parte din timpul pierdut de colegul său, A. Šalna, cu două-tre penalizări, va fi depășit de Mathias Jacob (R.D.G.) — medalie de bronz la 10 km, astfel că Frank Ullrich (R.D.G.) preia schimbul cu 18 s înaintea lui Bulighin, cu 28 s în fața lui Fritz Fischer (R.F.G.) și cu 43 s față de norvegianul Kjetil Søebak. Dar, pe ultimii kilometri ai traseului el s-a văzut depășit, pe rând, de aceștia, astfel că, în cele din urmă, ordinea a fost U.R.S.S. în 1h38:51,7, Norvegia — la 12,2 s R.F.G. — a 13,4 s și R.D.G. — la 1:13,0, biatoniștii sovietici obținând o victorie meritată. Reprezentanții noștri — Vladimir Todășcă, Mihai Rădulescu, Imre Leslyen, Gheorghe Berdar — n-au reușit, nici de această dată, o comportare la nivelul așteptărilor, clasându-se pe locul 13 (la 8:53,1 de învingători) din 17 ștafete participante.

Desfășurate pe un timp rece și cețos, cele două manșe ale bobului de 4 persoane — la care participă 24 de echipe — au fost dominate de reprezentanții R.D. Germane (piloți Wolfgang Hoppe și, respectiv, Bernhard Lehmann), cel condus de W. Hoppe înregistrând cei mai buni timpi: 49,65 s și 50,18 s. Pe locurile următoare, înaintea ultimelor două coborâri de simțită după-amiază, se află boburile Elveției I și II și U.R.S.S. Boberii români — Dorin Degan, Cornel Popescu, Gheorghe Lăndru și Costel Petriariu — s-au comportat bine în această fază a competiției. Ei au avut timpi foarte buni la start (6,31 s în manșa 1 — al doilea al coborârii — și 6,32 în

GALERIA CAMPIONILOR

U.R.S.S. (Ștafeta de 4 x 7,5 km biatlon)

Sportivii sovietici și-au păstrat titlul în această probă, dar componenții echipei au fost, de această dată, alții: DIMITRI VASILIEV (născut la 8 februarie 1962; 1,85 m; 82 kg) — tânărul campion din Leningrad, se află pe locul 12 în „Cupa Mondială”, datorită victoriei la 20 km la Holmenkollen (Norvegia) în martie trecut — IURI KAȘKAROV (născut la 4 decembrie 1963) — trecut la Dinamo Moscova, campion mondial de juniori în 1982 la 15 km și în 1983 la 10 km precum și la ștafeta seniori — ALGEMANTAS ŠALNA (născut la 12 septembrie 1959; 1,81 m; 75 kg) — campion mondial în 1983 la ștafeta, locul 5 la 10 km la J.O. Sarajevo — SERGHEI BULIGHIN (născut la 1 iulie 1963; 1,80 m; 76 kg) — bronz la ștafeta juniori la C.M. din 1981; bronz la C.M. 1982 la seniori 15 km și argint la ștafeta; aur la ștafeta în 1983 la C.M.

SCOTT HAMILTON (S.U.A.)

După R. Button (1948 și 1952), A. Jenkins (1956) și D. Jenkins (1960), el este al patrulea patinator artistic american încununat cu aur la J.O. Triplu campion mondial (1981, 1982, 1983), S. Hamilton (născut la 28 august 1958, Toledo; 1,59 m; 49 kg) a fost pe locul 5 la Lake Placid. Înainte de vârsta de 10 ani a suferit de sindromul lui Swahms, boală care afectează creșterea, fapt pentru care medicii l-au sfătuit să practice patinajul. Nu aveau să știe că îl vor plasa pe S. Hamilton pe drumul gloriei sportive.

PAOLETTA MAGONI (Italia)

După ce a ocupat locul 14 la slalom uriaș, a obținut locul de onoare la slalom special, producând marea surpriză. Paoletta Magoni (născută la 14 septembrie 1964 la Selvino; 1,54; 53 kg) nu s-a clasat niciodată între primele 5 într-o cursă a „Cupei Mondiale” în această probă, cea mai bună performanță înregistrată-o la Limone, înaintea J.O., când a ocupat locul 6. Considerată la debut ca o specială la slalomul uriaș — disciplină în care a câștigat „Cupa Europei” în 1980 — ea s-a dedicat de doi ani slalomului special.

manșa a 2-a — cel mai bun al coborârii), astfel că după prima lansare se aflau pe locul 6 cu 50,58, în a doua terminând pe 5 în 50,58 s. Acum, la jumătatea întrecerii ei se situează pe locul 6 la 1,63 s de lideri și la 0,53 de locul 5.

Terminată joi, la miezul nopții, întrecerea patinatorilor artistici ne obligă la o scurtă revenire, deși rezultatele sînt cunoscute. Triplu campion mondial Scott Hamilton (S.U.A.) a reușit să-și păstreze poziția de lider, datorită punctajului acumulat după exercițiile impuse și programul scurt, dar, fără a știrbi nimic din meritele învingătorului, trebuie să spunem că eroul serii a fost canadianul Brian Orser, aflat pînă atunci pe locul 5, din cauza inexactităților de la „impuse”. După ce marți a câștigat „programul scurt”, el a prezentat joi o serie de exerciții dificile, printre care și un „triplu Axel” fără greșală, ceea ce i-a adus, în final, medalie de argint.

REZULTATE TEHNICE

BIATLON (ștafeta 4x7,5 km):
1. U.R.S.S. (Dimitri Vasiliev, Iuri Kașkarov, Algemantas Šalna, Serghei Bulighin) 1h38:51,7 — campioană olimpică; 2. Norvegia 1h39:03,9; 3. R.F.G. 1h39:05,1; 4. R.D.G. 1h40:04,7; 5. Italia 1h42:32,8; 6. Cehoslovacia 1h42:40,5; 7. România 1h47:04,8.

BOB 4 (după 2 manșe):
1. R.D.G. I 1:39,83; 2. R.D.G. II 1:40,02; 3. Elveția I 1:40,40; 4. Elveția II 1:41,06; 5. U.R.S.S. I 1:41,15; 6. România I 1:41,46; 7. Italia I 1:41,80.

Triplu campion mondial Scott Hamilton (S.U.A.) a câștigat medalie de aur în întrecerea patinatorilor artistici

Telefoto: A.P. — AGERPRES

II 1:41,59; 8. Austria I 1:41,74; 9. S.U.A. I 1:41,80; 10. R.F.G. I 1:41,80.

HOCHEI: locurile 7-8: Polonia — S.U.A. 7-4 (2-2, 4-2, 1-0); turneul final 1-4: Cehoslovacia — Suedia 2-0 (0-0, 0-0, 2-0); U.R.S.S. — Canada 4-0. (0-0, 2-0, 2-0).

SCHI ALPIN (slalom special femei): 1. PAOLETTA MAGONI (Italia) 1:36,47 — campioană olimpică; 2. Perrine Pelen (Franța) 1:37,38; 3. Ursula Konzett (Liechtenstein) 1:37,50; 4. Rosita Steiner (Austria) 1:37,84; 5. Erika Hess (Elveția) 1:37,91; 6. Malgorzata Tlaska (Polonia) 1:37,97.

„Muzeul olimpic” de la Sarajevo se îmbogățește zilnic cu noi trofee, oferite de către delegațiile participante la Olimpiadă. Comitetul de organizare a rugat, de asemenea, pe sportivii medaliați să doneze muzeului un obiect din echipamentul purtat în ziua concursului. Fiecare a răspuns cu plăcere rugămintei muzeografilor...

ASTĂZI ȘI MÎINE, INTERESANTE PARTIDE INTERNAȚIONALE DE RUGBY

Astăzi se dispută partidele celei de a treia etape în cadrul Turneului celor 5 națiuni la rugby. Astfel, în cel mai important meci al zilei, la Cardiff, se întîlnesc echipele Țării Galilor (în revenire de formă, dovadă excelentul rezultat obținut acum două săptămîni, în deplasare, 18-9 cu Irlanda, la Dublin!) și Franței (una din principalele favorite la cununa cu lauri). Tot astăzi, dar la Londra, Anglia va da replica Irlandei, ambele teamuri fiind în căutarea unei reabilitări după înfrîngerile din trecuta etapă. În clasament conduce Scoția cu 4 p. (din 2 meciuri), urmată de Franța (1 meci) și Țara Galilor (2 meciuri) cite 2 p., Anglia (1 meci) și Irlanda (2 meciuri) 0 p. În

„Cupa Davis” în file de cronică CELE TREI FINALE ROMÂNIA — S. U. A.

Au fost patru întîlniri între tenismanii României și cei ai Statelor Unite. Trei dintre ele, gravate pe argintul faimoasei „Salatiere”, cele care au opus aceste echipe pe treapta cea mai de sus a competiției. De la prima au trecut 15 ani, iar de la ultima cu patru ani mai puțin. Cleveland — Charlotte — București, iată etapele acestui adevărat „serial”, care — între 1969 și 1972 — a ținut trează atenția iubitorilor de sport. A urmat un al patrulea meci România — S.U.A., un an mai târziu la Alamo (California), dar în faza penultimă, semifinalele. Acum, sîntem în pragul celei de a cincea confruntări, între jucătorii români și cei de dincolo de Ocean. Prilej nimerit pentru a rememora marile momente ale acestei frumoase rivalități pe terenul de tenis, cele trei finale.

CLEVELAND, 1969

Prima calificare a echipei României în finala „Cupei Davis” a fost considerată, la vremea respectivă, drept o foarte mare surpriză. Acum, în perspectiva timpului scurt, ea ne apare ca perfect logică și echitabilă. Într-adevăr, încă înainte de anul acestei remarcabile performanțe, tenismanii noștri își câștigaseră galoane în competiția supremă pe echipe (prima participare, în 1922), ca și în afara ei. Tricolorii urcă pe treptele ediției 1963, cucerind victorie după victorie. Să le notăm doar pe ultimele: 4-1 cu Spania, la Valencia; 4-1 cu U.R.S.S. și 4-0 cu India, la București; 3-2 cu Anglia, în finala inter-zone, la Londra!

Era, atunci, momentul de cotitură al tenisului românesc, care avea să cucerească lauri prin Ion Țiriac și Ilie Năstase, noii săi campioni, pe marile arene ale lumii. E drept, prima apariție a românilor în „Challenge-round”, pe un teren de ciment cu care nu erau

S.U.A. — ROMÂNIA 5-0.
Ashe — Năstase 6-2, 15-13, 7-5; Smith — Țiriac 6-8, 6-3, 5-7, 6-4, 6-4; Smith, Lutz — Țiriac, Năstase 8-6, 6-1, 11-9; Smith — Năstase 4-6, 4-6, 6-4, 6-1, 11-9; Ashe — Țiriac 6-3, 8-6, 3-6, 4-0.

deloc obișnuiți, s-a încheiat cu o înfrîngere netă. La Cleveland, americanii au câștigat cu 5-0, intrînd pentru a 22-a oară în posesia trofeului. Un scor disproporționat, însă, judecînd după desfășurarea jocurilor. Tânărul Năstase l-a condus de mai multe ori pe Ashe, într-o partidă în care numai experiența acestuia din urmă a decis, Țiriac a avut 2-1 la seturi în fața lui Smith și 4-3 la ghemuri în ultimul. Apoi, 4 meciaburi ratate de Ilie în confruntarea cu rivalul său de totdeauna, Stan Smith.

Așa a fost la prima finală, prefigurare doar a marilor bătălii sportive ce aveau să urmeze.

CHARLOTTE, 1971

Dacă am fi întrebați vreodată cînd a fost echipa română cel mai aproape de marea victorie?, am răspunde fără ezitare: la Charlotte! Și iată de ce... A fost un moment extrem de favorabil nouă, cînd americanii duceau lipsă de un al doilea jucător bun, alăturîndu-l lui Stan Smith, pe Frank Froehling, care nu avea să dea satisfacție. Apoi, sub presiunea opiniei publice sportive, ei au trebuit să aleagă ca suprafață de joc zgura, care convenea alor noștri. Ca rezultat, acolo, pe court-ul umbrit de pini din orașul-etalon

al Carolinei de Nord, lupta a fost egală. La un moment dat, chiar sub semnul superiorității noastre.

Dacă Țiriac ar fi continuat victorios contra lui Froehling (2-0 la seturi și minge de 2-1 în al treilea), dacă Năs-

S.U.A. — ROMÂNIA 3-2.
Smith — Năstase 7-5, 6-3, 6-1; Froehling — Țiriac 3-6, 1-6, 6-1, 6-3, 8-6; Smith, Van Dillen — Țiriac, Năstase 5-7, 4-6, 6-8; Smith — Țiriac 8-6, 6-3, 6-0; Froehling — Năstase 3-6, 1-6, 6-1, 4-6.

tase n-ar fi dezarmat atît de repede în fața lui Smith, dacă, în sfîrșit, ne-am fi menținut la valoarea arătată la dublu, cînd Smith — Van Dillen erau de-a dreptul spulberați, atunci balanța scorului s-ar fi înclinat în favoarea noastră, exact cu acea centimă care ne-a lipsit... Cea mai echilibrată finală, și poate cea mai frumoasă, s-a jucat la Charlotte. Este cert.

BUCUREȘTI, 1972

A treia finală, o adevărată „premieră”. Pentru prima oară „Salatiere de argint” poposea la București, în acele zile de întrecere care trebuiau să decidă pe campioana ediției a 61-a. Tenismanii noștri scriau file de istorie în cartea celei mai celebre competiții a „sportului alb”.

Nu ne-a fost dat să câștigăm nici pe teren propriu. De fapt, am știut aceasta de la primele mingi ale partidei de deschidere Năstase — Smith, în care Ilie ne-a apărut sufocat parcă, doborît sub povara imensei mize. A fost prima întorsătură nefericită a finalei, a doua fiind cea de la dublu, pierdut în fața aceluiași Smith și Van Dillen, altădată atît de net depășii. Tribunele de la Progresul au scandat într-un cor de mii de voci „Ți-ri-ac!” cînd acesta s-a dezlănțuit în acel

ROMÂNIA — S.U.A. 2-3.
Năstase — Smith 9-11, 2-6, 3-6; Țiriac — Gorman 4-6, 2-6, 6-4, 6-3, 6-2; Țiriac, Năstase — Smith, Van Dillen 2-6, 0-6, 3-6; Țiriac — Smith 6-4, 2-6, 4-6, 6-2, 0-6; Năstase — Gorman 6-1, 6-2, 5-7, 10-8.

meci cu Smith, din ultima zi, care mai putea întoarce întreg rezultatul. Nu a reușit. Stan Smith a fost atunci de netrecut, artizan al unei victorii americane poate nescontate, dar oricum explicabile. 3-2, din nou am fost la un pas de aceea mult dorită victorie, care va rămîne numai „de vis”.

Trei mari finale, triplete al unor întreceri sportive de maximă anvergură, cu adevărat de neuitat.

Radu VOIA

Din carnetul lui VUCIKO...

30 400 de spectatori au asistat la proba de coborîre bărbăți, care a avut loc pe pîrtia de la Bjelasnica. Această evaluare făcută de I. Dodici, șeful serviciului transporturi, a avut în vedere numărul ocupanților celor 355 de autobuze și a celor aproape 600 de autoturisme, fără a se lua în calcul și cele ale organizatorilor, ziaristilor și invitaților de onoare.

Intr-un mesaj trimis orașului Sarajevo de către un reprezentant al municipalității din Harrisburg (S.U.A.) se arată că cetățenii din orașul american adresează gazdei J.O. cele mai calde felicitări pentru contribuția adusă la propagarea idealurilor olimpice, fiind totodată formulată cererea ca cele două

localități să devină orașe înfrățite.

Orașul Falun (Suedia), care a mai candidat de două ori la organizarea J.O. de iarnă, și-a depus, din nou, candidatura pentru Olimpiada din 1992, alături de Cortina D'Ampezzo (Italia), Berchtesgaden (R.F.G.), Lillehammer (Norvegia) și Albertville (Franța). Anul 1992 marchează la Falun bicentenarul organizării primet probe de schi fond în Suedia.

Aflată la Sarajevo în calitate de membră a Comitetului feminin al F.I.S., fosta dublă campioană olimpică Marielle Goitschel, speră ca inițiativa pe care a lansat-o — de a crea din sezonul 1985-1986 un „Mare Premiu” feminin — să înlo-

cuiască actuala „Cupa Mondială”.

Președintele Comitetului de organizare a oferit președintelui C.I.O., Juan Antonio Samaranch, colecția completă a timbreiilor special editate pentru cea de a XIV-a ediție a J.O. de iarnă. Președintele C.I.O. a primit și o monedă omagială iugoslavă, bătută cu ocazia Olimpiadei.

„Muzeul olimpic” de la Sarajevo se îmbogățește zilnic cu noi trofee, oferite de către delegațiile participante la Olimpiadă. Comitetul de organizare a rugat, de asemenea, pe sportivii medaliați să doneze muzeului un obiect din echipamentul purtat în ziua concursului. Fiecare a răspuns cu plăcere rugămintei muzeografilor...

GH. SAVU ȘI I. GRIGORAȘ — ÎNVINGĂTORI ÎN TURNEUL DE LUPTE DE LA TEHERAN

La Teheran s-a desfășurat un important turneu de lupte greco-romane și libere la care au participat și doi sportivi români: Gheorghe Savu și Ion Grigoraș, înscrși pe listele de concurs ale întrecerilor de greco-romane. După o evoluție foarte bună, aplaudată de numeroși spectatori, re-

prezentanții noștri au cucerit primul loc la categoriile respective de greutate. Rezultate: Cat. 62 kg: 1. Gh. Savu (România), 2. H. Turanian (Iran), 3. Z. Multu (Turcia); cat. +100 kg: 1. I. Grigoraș (România), 2. D. Aioub (Iran), 3. I. Bahrani (Iran).